

MONITORUL OFICIAL AL ROMÂNIEI

Anul 173 (XVII) — Nr. 265

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 31 martie 2005

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
	ACTE ALE BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI	
1. —	Regulament privind sistemele de plăți care asigură compensarea fondurilor	1–8
2. —	Regulament privind ordinul de plată utilizat în operațiuni de transfer-credit.....	9–15
	ACTE ALE COMITETULUI INTERMINISTERIAL DE GARANȚII ȘI CREDITE DE COMERȚ EXTERIOR	
14.924. —	Hotărâre privind aprobarea Normei pentru modificarea și completarea Normelor privind operațiunile de emiteră a garanțiilor de export de către EXIMBANK, în numele și contul statului, în scopul stimulării realizării de obiective complexe și a producției cu ciclu lung de fabricație, destinate exportului (cod ISO: NI-GAR-02-II/1).....	15–16

ACTE ALE BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI

BANCA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI

REGULAMENT privind sistemele de plăți care asigură compensarea fondurilor

Având în vedere prevederile art. 22 și 23 din Legea nr. 312/2004 privind Statutul Băncii Naționale a României, ale art. 63 și 64 din Legea nr. 58/1998 privind activitatea bancară, cu modificările și completările ulterioare, în temeiul dispozițiilor art. 48 din Legea nr. 312/2004,

Banca Națională a României emite prezentul regulament.

CAPITOLUL I Dispoziții generale

Art. 1. — Prezentul regulament are ca obiect:

- autorizarea de către Banca Națională a României a sistemelor de plăți care asigură compensarea fondurilor;
- procedura de administrare a riscului de decontare impusă de Banca Națională a României pentru sistemele de plăți care asigură compensarea fondurilor, în condițiile în care acestea nu au prevăzute proceduri proprii de administrare a riscului de decontare, impuse de administratorul de sistem și aprobate de Banca Națională a României.

Art. 2. — În sensul prezentului regulament, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

- administrator de sistem* — persoana juridică ce stabilește regulile sistemului de plăți care asigură compensarea fondurilor și răspunde de operarea acestuia;
- instrumente financiare eligibile* — titluri de stat și certificate de depozit emise de Banca Națională a României, acceptate de banca centrală pentru garantare în sistemele de plăți care asigură compensarea fondurilor;
- participant compensator* — entitățile care participă la un sistem și ale căror poziții nete rezultate în urma compensării sunt decontate prin conturi de decontare deschise în sistemul ReGIS;

4. *perioadă de observare* — intervalul de 20 de zile bancare anterioare ultimei zile bancare a săptămânii curente;

5. *perioadă de aplicare* — zilele bancare aferente săptămânii următoare perioadei de observare;

6. *plafon tehnic de garantare unilaterală* — nivelul minim al garanțiilor unilaterale pe care participații compensatori au obligația să le constituie la dispoziția Băncii Naționale a României în perioada de aplicare pentru decontarea pozițiilor nete calculate de sistemele la care aceștia participă;

7. *sistem* — un sistem de plăți care asigură compensarea fondurilor, inclusiv un sistem care asigură și decontarea operațiunilor cu instrumente financiare.

TITLUL I

Procedura de autorizare

Art. 3. — Sistemele de plăți care asigură compensarea fondurilor pot opera pe teritoriul României numai pe baza autorizației acordate de Banca Națională a României în temeiul art. 22 din Legea nr. 312/2004 privind Statutul Băncii Naționale a României.

Art. 4. — (1) Procesul de autorizare de către Banca Națională a României cuprinde următoarele etape:

- a) autorizarea prealabilă;
- b) autorizarea de funcționare.

(2) Autorizarea prealabilă nu garantează obținerea autorizației de funcționare a sistemului.

(3) Apariția oricăror modificări față de condițiile în care a fost acordată autorizația prealabilă va determina o nouă evaluare din partea Băncii Naționale a României în cea de-a doua etapă a procesului de autorizare.

Art. 5. — (1) În vederea autorizării prealabile a unui sistem, administratorul de sistem va adresa Direcției reglementare și autorizare din cadrul Băncii Naționale a României o cerere de autorizare, însoțită de următoarele documente:

- a) copie conformă de pe documentele constitutive ale administratorului de sistem;
- b) un studiu de fezabilitate conținând cel puțin informații privind necesitatea punerii în funcțiune a sistemului, estimarea volumului operațiunilor pentru cel puțin un an de activitate și caracteristicile sistemului proiectat/existent;
- c) regulile de sistem și procedurile de operare;
- d) procedurile de administrare a riscurilor asociate sistemului, inclusiv procedura de administrare a riscului de decontare, după caz;
- e) procedurile pentru asigurarea continuității operaționale în situații neprevăzute;
- f) o prezentare a infrastructurii care urmează a fi utilizată de sistem.

(2) În cazul în care consideră necesar, Banca Națională a României poate solicita informații sau documente suplimentare față de cele prevăzute la alin. (1).

(3) În cazul sistemelor care asigură și decontarea operațiunilor cu instrumente financiare, documentația

prezentată va fi avizată în prealabil de Comisia Națională a Valorilor Mobiliare.

Art. 6. — Banca Națională a României va răspunde solicitării de autorizare prealabilă în termen de 90 de zile de la data depunerii documentației complete.

Art. 7. — (1) Direcția reglementare și autorizare din cadrul Băncii Naționale a României va evalua solicitările de autorizare în funcție de obiectivele de politică și de standardele stabilite de Banca Națională a României în domeniul plăților, precum și de standardele și practicile existente la nivel internațional, referitoare la criteriile de siguranță, eficiență și accesibilitate aplicabile diferitelor tipuri de sisteme.

(2) Standardele avute în vedere de Banca Națională a României sunt specifice tipului de sistem pentru care se solicită autorizarea, iar procesul de evaluare și caracteristicile recomandate au în vedere importanța sistemică a sistemului respectiv în contextul general al stabilității sistemului financiar național.

Art. 8. — Autorizația prealabilă are o valabilitate de 90 de zile de la data emiterii, perioadă în care solicitantul are următoarele obligații:

- a) să încheie cu Banca Națională a României contractul de participare în sistemul ReGIS, care să prevadă și procedura de administrare a riscului de decontare;
- b) să încheie contracte cu participanții compensatori, conforme cu regulile sistemului stabilite de administratorul de sistem;
- c) să se asigure că participanții compensatori au încheiat contracte de participare la sistemul ReGIS cu Banca Națională a României, care să prevadă și aplicarea procedurii de administrare a riscului de decontare;
- d) să asigure infrastructura necesară funcționării sistemului.

Art. 9. — În vederea autorizării funcționării unui sistem, administratorul de sistem va adresa Direcției reglementare și autorizare din cadrul Băncii Naționale a României o cerere de autorizare, însoțită de următoarele documente:

- a) lista participanților compensatori;
- b) un raport de audit realizat de un auditor certificat de securitate a datelor (CISA — *Certified Information Security Auditor*), independent față de sistemul auditat, care să certifice gradul de siguranță al sistemului pentru care se solicită autorizarea;
- c) declarație pe propria răspundere a reprezentantului legal al administratorului de sistem, referitoare la existența și funcționalitatea infrastructurii prevăzute în documentația de autorizare.

Art. 10. — (1) Banca Națională a României va răspunde solicitării de autorizare de funcționare în termen de 30 de zile de la data depunerii documentației complete.

(2) Orice modificare adusă unui sistem care funcționează în conformitate cu prevederile prezentului regulament este supusă aprobării prealabile a Băncii Naționale a României.

(3) În vederea analizării cererilor depuse potrivit alin. (2), Banca Națională a României poate solicita orice

informație și/sau documente considerate necesare de către aceasta.

(4) Banca Națională a României va decide asupra cererilor depuse de administratorul de sistem în condițiile alin. (2) în termen de 30 de zile de la data primirii cererii sau a informațiilor și documentației prevăzute la alin. (3), după caz.

(5) În cazul în care Banca Națională a României consideră că modificările aduse sistemului sunt importante în raport cu obiectivele sale în domeniul plăților, Banca Națională a României va putea stabili termenele în care modificările respective vor putea deveni efective.

TITLUL II

Procedura de administrare a riscului de decontare

CAPITOLUL I

Aspecte generale

Art. 11. — Procedura de administrare a riscului de decontare, reglementată prin prezentul regulament, va fi finanțată integral din resursele participanților compensatori, cu excepția sistemului de plăți care asigură compensarea fondurilor, administrat de Banca Națională a României (respectiv sistemul care asigură compensarea multilaterală interbancară și compensarea bilaterală a plăților de mică valoare în relația cu contul curent general al Trezoreriei Statului).

Art. 12. — Decontarea finală a pozițiilor nete calculate de administratorii de sisteme se efectuează de către Banca Națională a României prin transferul irevocabil și necondiționat al fondurilor bănești între conturile de decontare ale participanților compensatori deschise în sistemul ReGIS, în conformitate cu regulile de sistem ale ReGIS și contractele de participare aferente.

Art. 13. — Procedura de administrare a riscului de decontare cuprinde două categorii de proceduri, care se vor aplica în ordine, mai întâi procedura de garantare unilaterală urmată, în cazul sistemelor care asigură compensarea fondurilor aferente operațiunilor cu carduri bancare, de procedura de garantare multilaterală.

CAPITOLUL II

Procedura de garantare unilaterală

SECȚIUNEA 1

Plafonul tehnic de garantare unilaterală

Art. 14. — (1) Banca Națională a României calculează săptămânal, la nivelul fiecărui sistem, pentru fiecare participant compensator, un plafon tehnic de garantare unilaterală.

(2) Plafonul tehnic de garantare unilaterală se calculează ca fiind cea mai mare dintre pozițiile nete debitoare înregistrate zilnic de un participant compensator,

la nivelul unui sistem, în cursul perioadei de observare, multiplicată cu indicele 1,2.

(3) În cazul sistemelor care asigură și decontarea operațiunilor cu instrumente financiare, plafonul tehnic de garantare unilaterală se calculează ca fiind cea mai mare dintre pozițiile nete debitoare înregistrate zilnic de un participant compensator la calculul prealabil al pozițiilor nete realizat de administratorul de sistem, în cursul perioadei de observare. În vederea realizării acestui calcul, administratorii de sisteme vor transmite zilnic Băncii Naționale a României, prin e-mail securizat transmis prin rețeaua proprietară a TransFonD — S.A., semnat electronic sau pe suport hârtie, pozițiile nete prelabile ale participanților compensatori prevăzute la art. 26 pct. 1.

(4) Plafonul tehnic de garantare unilaterală se comunică de către Banca Națională a României participantului compensator, prin e-mail securizat transmis prin rețeaua proprietară a TransFonD — S.A., semnat electronic sau pe suport hârtie, în prima zi bancară după perioada de observare și este valabil pe toată durata perioadei de aplicare, dacă Banca Națională a României nu hotărăște altfel.

(5) În situația creșterii sau diminuării rapide a valorii pozițiilor nete aferente unui participant compensator, precum și în orice alte cazuri, Banca Națională a României poate decide majorarea sau diminuarea plafonului tehnic de garantare unilaterală al acestuia la un nivel pe care îl consideră corespunzător pentru evitarea riscului de nedecontare.

Art. 15. — (1) În cazul în care un participant compensator constată că există diferențe între plafonul tehnic de garantare unilaterală comunicat și cel rezultat din propriile calcule, poate comunica prin e-mail securizat semnat electronic, transmis prin rețeaua proprietară a TransFonD — S.A. sau pe suport hârtie, respectiva neconcordanță Băncii Naționale a României.

(2) Banca Națională a României are obligația să comunice prin e-mail securizat semnat electronic, transmis prin rețeaua proprietară a TransFonD — S.A. sau pe suport hârtie, cel mai târziu în ziua bancară următoare, valoarea corectă a plafonului tehnic de garantare unilaterală sau valoarea pozițiilor nete care au stat la baza calculului acestuia.

Art. 16. — Banca Națională a României calculează și comunică plafonul tehnic de garantare unilaterală:

a) pentru participanții compensatori rezultați în urma divizării, prin împărțirea plafonului de garantare unilaterală existent înainte de divizare, în mod egal între participanții compensatori rezultați din divizare;

b) pentru participanții compensatori rezultați în urma fuziunii, prin însumarea plafoanelor tehnice de garantare unilaterală ale participanților compensatori care au fuzionat.

Art. 17. — Pentru prima săptămână sau fracțiune de săptămână de funcționare, plafonul tehnic de garantare unilaterală pentru un nou participant compensator la unul sau mai multe sisteme va fi stabilit de acesta, pe propria

răspundere, în funcție de valoarea estimată a plăților proprii, și va fi comunicat în prealabil Băncii Naționale a României.

SECȚIUNEA a 2-a

Constituirea și eliberarea garanțiilor unilaterale

Art. 18. — Participantul compensator este obligat să constituie garanții unilaterale, în lei, la dispoziția Băncii Naționale a României, cel puțin la nivelul plafonului tehnic de garantare unilaterală calculat și comunicat de Banca Națională a României pentru fiecare sistem la care participă.

Art. 19. — Garanțiile unilaterale, în lei, constituite de participanții compensatori pentru asigurarea decontării finale a propriilor poziții nete, pot fi sub formă de:

a) fonduri evidențiate în rezervele din conturile de decontare ale participanților compensatori deschise în evidențele sistemului ReGIS;

b) instrumente financiare eligibile, înregistrate în sistemul de înregistrare și decontare a titlurilor de stat.

Art. 20. — Constituirea garanțiilor unilaterale, în lei, se face astfel:

a) pentru garanțiile unilaterale sub formă de fonduri, în conturile de decontare ale participanților compensatori deschise în evidențele sistemului ReGIS, constituirea se face zilnic, până la orele stabilite prin contractul de participare în ReGIS încheiat de Banca Națională a României cu participanții compensatori, în conformitate și cu regulile de sistem ale ReGIS și regulile administratorului de sistem;

b) pentru garanțiile unilaterale sub formă de instrumente financiare eligibile, constituirea garanțiilor se face săptămânal, cel mai târziu în prima zi bancară a perioadei de aplicare sau ori de câte ori este necesar în cursul acestei perioade, până la orele stabilite prin contractul de participare în ReGIS încheiat de Banca Națională a României cu participanții compensatori și prin regulile administratorului de sistem.

Art. 21. — (1) Până la intrarea în funcțiune a sistemului electronic de înregistrare și decontare a titlurilor de stat, în cazul constituirii garanțiilor unilaterale sub formă de instrumente financiare eligibile, participanții compensatori au obligația să remită Băncii Naționale a României, prin e-mail securizat transmis prin rețeaua proprietară a TransFonD — S.A., semnat electronic sau pe suport hârtie, documentul „Borderou pentru constituirea garanțiilor unilaterale sub formă de instrumente financiare eligibile“, prevăzut în anexa nr. 1.

(2) Se acceptă drept garanții unilaterale instrumente financiare eligibile aflate în proprietatea participantului compensator și care nu sunt grevate de alte garanții reale mobiliare.

(3) După decontarea pozițiilor nete ale participanților compensatori, eliberarea garanțiilor unilaterale în fonduri și instrumente financiare eligibile se realizează de către

sistemele ReGIS și, respectiv, sistemul de înregistrare și decontare a titlurilor de stat, în conformitate cu regulile de sistem ale acestora.

(4) Până la intrarea în funcțiune a sistemului electronic de înregistrare și decontare a titlurilor de stat, participanții compensatori pot solicita Băncii Naționale a României, prin e-mail securizat semnat electronic, transmis prin rețeaua proprietară a TransFonD — S.A. sau pe suport hârtie, restituirea instrumentelor financiare constituite ca garanții, în baza documentului „Borderou pentru restituirea garanțiilor unilaterale sub formă de instrumente financiare eligibile“ (prevăzut în anexa nr. 2), în cazul în care plafonul tehnic de garantare unilaterală s-a diminuat de la o perioadă la alta, în cazul în care, pe parcursul perioadei de aplicare, participantul hotărăște să constituie garanții sub forma rezervelor în sistemul ReGIS sau dorește să înlocuiască instrumentele financiare eligibile constituite ca garanții cu altele.

Art. 22. — Garanțiile unilaterale sub forma instrumentelor financiare eligibile vor fi evaluate conform valorii comunicate periodic de Direcția operațiuni de piață din cadrul Băncii Naționale a României.

Art. 23. — Participanții compensatori sunt obligați să completeze, până cel târziu a doua zi bancară la ora stabilită prin contractul încheiat cu Banca Națională a României, garanțiile unilaterale până la nivelul plafonului de garantare unilaterală ori de câte ori garanțiile au fost executate parțial sau în totalitate, ca urmare a aplicării procedurilor de garantare unilaterală.

CAPITOLUL III

Procedura de garantare multilaterală

Art. 24. — (1) În cazul în care fondurile disponibile din contul de decontare și garanția unilaterală a unui participant compensator dintr-un sistem nu acoperă poziția sa netă debitoare și nici nu pot fi mobilizate fonduri suplimentare pentru acoperirea acestei poziții de către participantul respectiv sau de către administratorul de sistem, Banca Națională a României va refuza decontarea pozițiilor nete transmise de sistemul respectiv în ReGIS și va solicita administratorului de sistem aplicarea procedurii de garantare multilaterală, care constă în recalcularea pozițiilor nete prin excluderea tranzacțiilor care au determinat poziția netă debitoare neacoperită de către participantul compensator în cauză.

(2) Transmiterea pozițiilor nete recalulate conform prevederilor alin. (1) se va face conform contractului de participare în ReGIS încheiat de Banca Națională a României și administratorul sistemului respectiv.

(3) Banca Națională a României nu are nici o responsabilitate privind refacerea compensării interbancare.

(4) În cazul în care pozițiile nete nu sunt prezentate în intervalul de timp stabilit prin regulile de sistem ale ReGIS și prin contractul de participare în ReGIS încheiat de Banca Națională a României și administratorul sistemului

respectiv, Banca Națională a României nu va efectua decontarea operațiunilor sistemului de compensare pentru ziua de decontare respectivă.

CAPITOLUL IV

Aplicarea procedurii de administrare a riscului de decontare

Art. 25. — Administratorul de sistem aplică procedura de administrare a riscului de decontare, convenită pe bază contractuală cu Banca Națională a României, având în vedere următoarele principii, ținând cont de tipul de sistem:

a) pentru sistemele care asigură și decontarea operațiunilor cu instrumente financiare, precum și pentru sistemul de plăți care asigură compensarea fondurilor, administrat de Banca Națională a României, sunt necesare eliminarea riscului de decontare și decontarea în aceeași zi în care instrucțiunea de plată pentru decontarea pozițiilor nete a fost introdusă în sistemul ReGIS, în acest sens nefiind aplicabilă procedura de garantare multilaterală;

b) pentru sistemele de plăți care asigură compensarea fondurilor aferente operațiunilor cu carduri bancare este posibilă aplicarea procedurii de garantare multilaterală, iar decontarea pozițiilor nete se poate realiza și ulterior zilei în care instrucțiunea de plată pentru decontarea pozițiilor nete a fost introdusă în sistemul ReGIS.

SECȚIUNEA 1

Sistemele care asigură și decontarea operațiunilor cu instrumente financiare

Art. 26. — În cazul sistemelor care asigură și decontarea operațiunilor cu instrumente financiare, procedura de administrare a riscului de decontare se va aplica în următoarele etape, în conformitate cu prevederile regulilor de sistem ale sistemului ReGIS și sistemului de înregistrare și decontare a titlurilor de stat și ale contractului de participare în ReGIS încheiat de Banca Națională a României și administratorul de sistem:

1. Sistemul va realiza un calcul prealabil al pozițiilor nete ale participanților compensatori.

2. Administratorul de sistem va solicita sistemului ReGIS și, după caz, sistemului electronic de înregistrare și decontare a titlurilor de stat sau Băncii Naționale a României, la ora prevăzută în contractul de participare în ReGIS încheiat cu Banca Națională a României, comunicarea valorii garanțiilor constituite sub formă de fonduri și, respectiv, instrumente financiare eligibile de către participanții compensatori pentru sistemul respectiv.

3. În cazul în care poziția netă debitoare a unui participant compensator nu este acoperită de valoarea totală a garanțiilor constituite de acesta pentru sistem, administratorul de sistem va comunica participantului compensator în cauză valoarea cu care trebuie suplimentate garanțiile unilaterale aferente sistemului, participanții având la dispoziție un interval de timp pentru această operațiune. Intervalul de timp menționat va fi

corelat cu prevederile contractului de participare în ReGIS încheiat de administratorul de sistem cu Banca Națională a României și cu cele ale regulilor de sistem pentru sistemul ReGIS și pentru sistemul de înregistrare și decontare a titlurilor de stat.

4. La expirarea intervalului de timp menționat la pct. 3, administratorul de sistem va solicita sistemului ReGIS și, după caz, sistemului electronic de înregistrare și decontare a titlurilor de stat sau Băncii Naționale a României comunicarea noilor valori ale garanțiilor constituite sub formă de fonduri și, respectiv, instrumente financiare eligibile de către participanții compensatori pentru sistem.

5. În cazul în care poziția netă debitoare a fiecărui participant compensator este acoperită de valoarea totală a garanțiilor constituite de acesta pentru sistem în sistemul ReGIS și în sistemul de înregistrare și decontare a titlurilor de stat, administratorul de sistem va transmite o instrucțiune de plată pentru decontarea pozițiilor nete în sistemul ReGIS.

6. În cazul în care poziția netă debitoare a unui participant compensator nu este acoperită nici la acest moment de valoarea totală a garanțiilor constituite de respectivul participant pentru sistem în sistemul ReGIS și în sistemul de înregistrare și decontare a titlurilor de stat, administratorul de sistem va recalcula pozițiile nete prin excluderea tranzacțiilor care au determinat poziția debitoare neacoperită, astfel încât pozițiile nete debitoare rezultate să fie acoperite de garanțiile constituite de participanți, și va transmite instrucțiunea de plată pentru decontarea pozițiilor nete în sistemul ReGIS în conformitate cu noile poziții nete calculate. Pentru tranzacțiile excluse din calculul pozițiilor nete, administratorul de sistem poate transmite instrucțiuni de plată în sistemul ReGIS în vederea decontării pe bază brută.

SECȚIUNEA a 2-a

Sistemele de plăți care asigură compensarea fondurilor aferente operațiunilor cu carduri bancare

Art. 27. — În cazul sistemelor de plăți care asigură compensarea fondurilor aferente operațiunilor cu carduri bancare, se va aplica procedura de garantare unilaterală, urmată de procedura de garantare multilaterală, dacă este cazul.

SECȚIUNEA a 3-a

Sistemul de plăți care asigură compensarea fondurilor și care este administrat de Banca Națională a României

Art. 28. — (1) Sistemul de plăți care asigură compensarea fondurilor, administrat de Banca Națională a României, va utiliza procedura de administrare a riscului de decontare, reglementată de cap. II.

(2) În cazul în care un participant compensator nu își poate acoperi poziția netă debitoare în urma aplicării procedurii de garantare unilaterală și nici nu își poate procura fondurile necesare pentru decontarea propriei poziții nete debitoare până la sfârșitul zilei de decontare, orice

instituție de credit și/sau Trezoreria Statului pot să furnizeze participantului respectiv fondurile necesare decontării, prin constituirea unor depozite interbancare în lei în favoarea participantului debitor, în condiții stabilite de părți, cu titlu de depozite de garantare excepționale.

TITLUL III

Sanctiuni

Art. 29. — (1) Constituie încălcări ale prevederilor prezentului regulament:

a) aplicarea procedurilor de garantare multilaterală ca urmare a imposibilității de decontare a unuia dintre participanții compensatori;

b) acoperirea poziției nete debitoare dintr-un credit acordat de o instituție de credit și/sau Trezoreria Statului, în conformitate cu prevederile art. 28 alin. (2);

c) neconstituirea sau nerefacerea de către un participant compensator a garanțiilor unilaterale până cel puțin la nivelul plafonului tehnic de garantare unilaterală, în conformitate cu prevederile prezentului regulament, ale contractului de participare în ReGIS încheiat cu Banca Națională a României și cu cele ale regulilor sistemului ReGIS;

d) orice altă nerespectare a prevederilor prezentului regulament și a măsurilor de remediere dispuse de Banca Națională a României în aplicarea acestuia.

(2) În cazul nerespectării prevederilor prezentului regulament, Banca Națională a României poate aplica administratorilor de sisteme și/sau participanților compensatori măsuri de remediere și/sau sancțiuni prevăzute în legislația bancară.

Art. 30. — În cazul în care, într-o anumită zi bancară, un participant compensator nu constituie sau nu își reface garanțiile unilaterale în lei până cel puțin la nivelul plafonului tehnic de garantare unilaterală, Banca Națională a României poate proceda la excluderea participantului atât din sistemul respectiv, cât și din toate celelalte sisteme în care acesta este participant, pe baza propriei analize privind bonitatea participantului respectiv.

Art. 31. — (1) În cazul în care Banca Națională a României constată apariția unor deficiențe în cadrul unui sistem, datorate unui participant compensator, Banca Națională a României poate proceda la suspendarea acestuia atât din sistemul respectiv, cât și din toate celelalte sisteme în care acesta este participant, pe baza propriei analize privind bonitatea participantului respectiv.

(2) Încetarea suspendării își produce efectele în ziua bancară imediat următoare zilei bancare în care Banca Națională a României constată remedierea deficiențelor

menționate la alin. (1), cu respectarea regulilor administratorului de sistem.

Art. 32. — În cazul deciziei de suspendare sau de excludere din unul dintre sisteme a unui participant, Banca Națională a României va consulta administratorul sistemului respectiv asupra momentului suspendării sau excluderii din sistem a participantului și va notifica administratorii celorlalte sisteme asupra acestei decizii.

TITLUL IV

Dispoziții tranzitorii și finale

Art. 33. — Pentru decontarea finală a operațiunilor aferente unei anumite zile de decontare, Banca Națională a României nu efectuează corecții prin conturile de decontare din sistemul ReGIS ale participanților compensatori în zile de decontare ulterioare.

Art. 34. — (1) Sistemele care sunt în funcțiune la data intrării în vigoare a prezentului regulament și care intră sub incidența acestuia se consideră autorizate și își vor desfășura activitatea cu respectarea prevederilor prezentului regulament.

(2) Sistemele menționate la alin. (1) vor transmite Băncii Naționale a României, în termen de 4 luni de la intrarea în vigoare a prezentului regulament, documentația actualizată aferentă regulilor de sistem și procedurilor de operare, procedura de administrare a riscului de decontare și a celorlalte riscuri asociate sistemului, procedurile pentru asigurarea continuității operaționale în situații neprevăzute, o prezentare a infrastructurii care este utilizată de sistem, precum și un raport de audit realizat de un auditor certificat de securitate a datelor (CISA — *Certified Information Security Auditor*) independent, care să certifice gradul de siguranță al sistemului respectiv.

Art. 35. — Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezentul regulament.

Art. 36. — La data intrării în vigoare a prezentului regulament se abrogă Regulamentul Băncii Naționale a României nr. 8/1996 privind regimul de decontare specială și autorizare a caselor de compensații interbancare, republicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 127 din 20 iunie 1997, cu modificările și completările ulterioare, Norma Băncii Naționale a României nr. 3/1998 privind plafoanele tehnice de garantare unilaterală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 242 din 3 iulie 1998, cu modificările și completările ulterioare, precum și orice alte dispoziții contrare.

Art. 37. — Prezentul regulament intră în vigoare la data de 8 aprilie 2005.

Președintele Consiliului de administrație al Băncii Naționale a României,
Mugur Constantin Isărescu

BANCA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI

REGULAMENT

privind ordinul de plată utilizat în operațiuni de transfer-credit

Având în vedere prevederile art. 22 alin. (1) și (2) din Legea nr. 312/2004 privind Statutul Băncii Naționale a României, ale art. 56 alin. 1 din Legea nr. 58/1998 privind activitatea bancară, republicată, ale art. 164 și 285 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 97/2000 privind organizațiile cooperatiste de credit, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 200/2002, cu modificările ulterioare, și ale art. 4 alin. (2) din Legea nr. 541/2002 privind economisirea și creditarea în sistem colectiv pentru domeniul locativ, cu modificările și completările ulterioare, în temeiul art. 48 din Legea nr. 312/2004,

Banca Națională a României emite prezentul regulament.

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. — Prezentul regulament se aplică ordinelor de plată pentru plățile efectuate în monedă națională pe teritoriul României, cu excepția ordinelor de plată pentru plățile efectuate în baza instrucțiunilor de transfer-credit între diferite unități ale Trezoreriei Statului, celor procesate în conformitate cu Regulamentul Băncii Naționale a României nr. 10/1994 privind compensarea multilaterală a plăților interbancare fără numerar pe suport hârtie, republicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 64 bis din 29 martie 1996, cu modificările și completările ulterioare, și ordinelor de plată procesate în conformitate cu prevederile Regulamentului Băncii Naționale a României nr. 1/2003 privind decontarea plăților de mică valoare în relația cu Trezoreria Statului, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 506 din 14 iulie 2003.

Art. 2. — În înțelesul prezentului regulament, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

1. *ordin de plată* — o instrucțiune necondiționată, dată în orice formă de emitent instituției receptoare, în mod direct sau prin intermediul unui sistem de plăți, în scopul punerii la dispoziția unui beneficiar a sumei de plată indicate în ordinul de plată, prin creditarea unui cont al acestuia deschis la instituția destinatară sau, după caz, prin eliberarea sumei respective în numerar, în condițiile în care:

a) instituția receptoare dispune de fondurile corespunzătoare sumei de bani prevăzute în ordinul de plată fie prin debitarea unui cont al emitentului, fie prin încasarea în numerar a sumei respective de la emitent;

b) instrucțiunea nu prevede că plata trebuie să fie efectuată la cererea beneficiarului;

2. *transfer-credit* — o serie de operațiuni care începe prin emiterea de către plătitor a unui ordin de plată dat unei instituții de a pune la dispoziția unui beneficiar o anumită sumă de bani și care se finalizează prin acceptarea respectivului ordin de plată de către instituția destinatară;

3. *emitent* — persoana care emite un ordin de plată pe cont propriu; poate fi plătitorul sau orice instituție emitentă, inclusiv instituția inițiatoare;

4. *plătitor* — prima persoană care emite, în nume și pe cont propriu, ordinul de plată în cadrul unui transfer-credit; plătitorul poate fi un client al instituției inițiatoare sau instituția inițiatoare;

5. *beneficiar* — persoana desemnată prin ordinul de plată de către plătitor să primească o anumită sumă de bani; beneficiarul poate fi un client al instituției destinatară sau instituția destinatară;

6. *instituție inițiatoare* — prima instituție care emite un ordin de plată pe cont propriu în cadrul unui transfer-credit;

7. *instituție destinatară* — instituția care recepționează și acceptă un ordin de plată fie în nume propriu, fie pentru a pune la dispoziția beneficiarului o anumită sumă de bani, prin creditarea contului beneficiarului sau prin eliberarea sumei respective în numerar, în cadrul unui transfer-credit;

8. *instituție emitentă* — orice instituție, cu excepția instituției destinatară, care emite un ordin de plată, inclusiv instituția inițiatoare;

9. *instituție receptoare* — instituția care recepționează un ordin de plată în vederea executării acestuia, inclusiv instituțiile inițiatoare și destinatară;

10. *instituție intermediară* — orice instituție emitentă sau receptoare, alta decât cea a emitentului sau a beneficiarului, care participă la executarea unui transfer-credit;

11. *instituție* — oricare dintre următoarele entități:

a) o instituție de credit, în accepțiunea legislației bancare în vigoare;

b) Trezoreria Statului;

c) Banca Națională a României;

12. *recepție* — procedura prin care o instituție recunoaște că a primit un ordin de plată în vederea verificării autenticității acestuia printr-o procedură de securitate, a acceptării și executării ordinului de plată;

13. *acceptare* — procedura prin care o instituție recunoaște ca valabil un ordin de plată recepționat, în vederea executării, obligându-se să execute serviciul de a transfera fondurile corespunzătoare sumei prevăzute în ordinul de plată, la termenele și în condițiile dispuse de emitent prin ordinul de plată respectiv;

14. *procedură de securitate* — o procedură stabilită prin convenție între emitent și instituția receptoare, în scopul:

a) de a determina dacă un ordin de plată, o modificare sau o revocare a unui ordin de plată provine de la persoana indicată ca fiind emitent;

b) de a detecta erorile în transmiterea sau în conținutul ordinului de plată ori a comunicării de modificare sau revocare a acestuia;

15. *executare* — procedura de emitere a unui ordin de plată de către o instituție emitentă cu scopul de a pune în aplicare un ordin de plată acceptat anterior sau, în cazul instituției destinatară, punerea la dispoziția beneficiarului a sumei indicate în ordinul de plată;

16. *perioadă de executare* — o perioadă de o zi sau două zile bancare consecutive în care un ordin de plată poate fi executat, în conformitate cu prevederile prezentului regulament, care începe cu ziua bancară în care ordinul de plată a fost acceptat;

17. *zi bancară* — acea parte a unei zile pe parcursul căreia o instituție recepționează, acceptă sau refuză executarea ordinelor de plată, a modificărilor și revocărilor acestora;

18. *procesare directă* (în engl. *straight-through-processing* sau *STP*) — procesare automată a ordinelor de plată de către instituții, inclusiv în ceea ce privește acceptarea și executarea acestora, fără nici o intervenție umană;

19. *revocarea unui ordin de plată* — anularea unui ordin de plată dat de un emitent unei instituții receptoare, la solicitarea emitentului, până cel mai târziu în momentul acceptării acestuia de către instituția receptoare.

CAPITOLUL II

Conținutul ordinului de plată

Art. 3. — (1) Fără a restricționa instituția inițiatore și plătitorul să convină și includerea altor mențiuni sau utilizarea unui anumit format, ordinul de plată trebuie să includă următoarele elemente obligatorii:

a) identificarea ca ordin de plată;

b) identificarea plătitorului, prin nume/denumire și cont (codul IBAN al contului acestuia deschis la instituția inițiatore, codul IBAN atribuit centralei ori unității teritoriale a instituției inițiatore sau, după caz, codul BIC) ori doar prin nume/denumire, în cazul în care plătitorul nu are cont deschis la instituția inițiatore;

c) identificarea beneficiarului, prin nume/denumire și cont (codul IBAN al contului acestuia deschis la instituția destinatară, codul IBAN atribuit centralei ori unității teritoriale a instituției destinatară sau, după caz, codul BIC) ori prin nume/denumire și adresă, în cazul în care beneficiarul nu are cont deschis la instituția destinatară;

d) identificarea instituției inițiatore, prin denumirea centralei sau, după caz, a unității teritoriale și/sau codul BIC, în cazul în care plătitorul diferă de instituția inițiatore;

e) identificarea instituției receptoare, prin denumirea centralei sau, după caz, a unității teritoriale și/sau codul BIC, în cazul în care beneficiarul diferă de instituția receptoare;

f) suma și denominarea sumei;

g) data emiterii ordinului de plată, care trebuie să fie unică, posibilă și certă;

h) elementul sau elementele care să permită verificarea autenticității ordinului de plată de către instituția inițiatore.

(2) În cazul plăților efectuate în relația cu Trezoreria Statului, ordinul de plată va conține în plus următoarele elemente obligatorii:

a) codul de identificare fiscală al plătitorului;

b) codul de identificare fiscală al beneficiarului;

c) numărul de evidență a plății, alocat de Agenția Națională de Administrare Fiscală;

d) numărul ordinului de plată dat de plătitor;

e) referințe privind conținutul economic al operațiunii;

f) data debitării contului plătitorului de către instituția inițiatore (care se va completa de către instituția inițiatore).

(3) În plus față de mențiunile prevăzute la alin. (1) și (2), instituția inițiatore va putea conveni cu plătitorul ca acesta să furnizeze, după caz, și elemente suplimentare, cum ar fi, spre exemplu:

a) exprimarea în litere a sumei prevăzute în ordinul de plată;

b) data plății, care reprezintă ziua bancară în care plătitorul dorește ca fondurile să fie puse la dispoziția beneficiarului de către instituția destinatară, în cazul în care această dată este prevăzută de plătitor;

c) referințe privind conținutul economic al operațiunii care a generat ordinul de plată, în cazul plăților interbancare;

d) ordinul expres al plătitorului ca instituția inițiatore să execute ordinul de plată printr-un anumit sistem de plăți sau printr-o anumită instituție intermediară;

e) codul de identificare fiscală al plătitorului, în cazul plăților interbancare.

(4) Ordinele de plată introduse de instituții în sistemele de plăți vor satisface și cerințele prevăzute în regulile sistemelor respective.

(5) În cazul în care în ordinele de plată sunt prevăzute informații în formă codificată sau trunchiată conform înțelegerii instituțiilor receptoare cu emitentii (inclusiv

instituții emitente), instituțiile receptoare vor dezvolta în operațiunile lor metode de decodificare (relevare) cu performanțe minime acceptate de comun acord, care să permită evitarea riscului de a opera cu mențiuni obligatorii insuficient definite și nesatisfăcătoare pentru cel care se constituie obligat printr-un ordin de plată.

(6) În cazul ordinelor de plată care iau forma unor mesaje electronice de plată transmise prin sisteme de plăți, datorită restricțiilor impuse de utilizarea unor mesaje electronice standard, numele/denumirile titularilor de conturi și, după caz, adresele acestora pot fi trunchiate de instituții în momentul completării mesajelor electronice aferente. Trunchierea se va realiza prin metode stabilite prin convenție încheiată între instituții. Metodele de trunchiere trebuie să asigure un grad adecvat de siguranță în interpretarea informațiilor trunchiate și vor fi aduse de instituții la cunoștință clienților, în scris.

CAPITOLUL III

Obligațiile părților și principii de procedură

SECȚIUNEA 1

Obligațiile emitentului

Art. 4. — (1) Ordinele de plată vor fi completate în conformitate cu cerințele prevăzute la art. 3.

(2) Un emitent este obligat printr-un ordin de plată numai dacă acesta a fost emis de el sau de o persoană mandatată de acesta.

(3) În cazul în care un ordin de plată a fost supus aplicării unei proceduri de securitate, alta decât simpla comparare a semnăturilor, un prezumat emitent, care nu este obligat conform prevederilor alin. (2), va fi ținut răspunzător dacă:

a) instituția receptoare a acceptat ordinul de plată recepționat, în urma verificării autenticității acestuia prin aplicarea procedurii de securitate;

b) procedura de securitate aplicată de instituția receptoare reprezintă o metodă rezonabilă pentru asigurarea protecției împotriva plăților neautorizate, acceptată și utilizată de instituțiile de credit.

Art. 5. — (1) Un prezumat emitent nu este totuși ținut răspunzător conform art. 4 alin. (3) dacă dovedește că ordinul de plată acceptat de instituția receptoare, în forma recepționată, a rezultat din acțiunea unei persoane, alta decât:

a) un actual sau un fost angajat al prezumatului emitent; sau

b) o persoană a cărei relație cu prezumatul emitent i-a permis acesteia accesul la procedura de securitate.

(2) Prevederile alin. (1) nu se aplică în situația în care instituția receptoare dovedește că ordinul de plată a rezultat din acțiunea unei persoane care a avut acces la procedura de securitate din vina prezumatului emitent.

Art. 6. — (1) Un emitent este obligat printr-un ordin de plată în termenii prevăzuți în ordinul de plată recepționat de instituția receptoare.

(2) Emitentul nu este ținut răspunzător de un duplicat eronat al unui ordin de plată, de o eroare sau de o neconcordanță dintr-un ordin de plată, dacă:

a) emitentul și instituția receptoare au convenit o procedură de detectare a duplicatelor eronate, a erorilor sau neconcordanțelor din ordinele de plată; și

b) utilizarea procedurii de la lit. a) de către instituția receptoare a evidențiat ori ar fi putut evidenția duplicatul eronat, eroarea sau neconcordanța.

Art. 7. — Obligația emitentului de a plăti instituției receptoare pentru un ordin de plată emis se naște la momentul când instituția receptoare acceptă respectivul ordin de plată, dar această plată nu este obligatoriu a fi efectuată înainte de începutul perioadei de executare a respectivului ordin de plată. În cazul în care plata se face totuși înaintea începutului perioadei de executare a ordinului de plată, aceasta se consideră efectuată pe riscul emitentului.

Art. 8. — Prevederile art. 4—7 se aplică în mod corespunzător și în cazul modificării și revocării unui ordin de plată.

Art. 9. — Plata obligației emitentului față de instituția receptoare, conform art. 7, se consideră a fi efectuată:

a) în momentul în care s-a făcut debitarea contului emitentului, în cazul în care acesta are un cont deschis la instituția receptoare, sau în momentul punerii la dispoziție instituției receptoare a fondurilor aferente ordinului de plată, în numerar, în cazul în care emitentul nu deține un cont la instituția receptoare; sau

b) în momentul în care instituția emitentă creditează un cont al instituției receptoare deschis la aceasta; sau

c) în momentul în care instituția emitentă creditează un cont al instituției receptoare deschis la o altă instituție; sau

d) în momentul în care decontarea finală este făcută în contul instituției receptoare în conformitate cu regulile unui sistem de plăți sau cu un acord de compensare bilaterală existent între instituția emitentă și cea receptoare; sau

e) la un alt moment prevăzut de legislație, dacă prevederile lit. a), b), c) și d) nu sunt aplicabile.

SECȚIUNEA a 2-a

Acceptarea sau refuzul unui ordin de plată de către o instituție receptoare, alta decât instituția destinatară

Art. 10. — O instituție receptoare poate accepta sau poate refuza un ordin de plată recepționat de la emitent.

Art. 11. — Un ordin de plată se consideră acceptat de către instituția receptoare în oricare dintre următoarele situații:

a) la recepția sa de la emitent, în cazul în care între emitent și instituția receptoare există un acord în acest sens, în vigoare la începutul perioadei de executare a ordinului de plată, inclusiv cu privire la procedura de înregistrare a momentului recepției;

b) în momentul în care instituția receptoare l-a înștiințat pe emitent privind acceptarea; sau

c) în momentul în care instituția receptoare procedează la executare;

d) în momentul în care instituția receptoare a debitat un cont al emitentului deschis la aceasta, ca plată pentru ordinul de plată respectiv;

e) în momentul încasării în numerar de la emitent a sumei prevăzute în ordinul de plată, în cazul în care emitentul nu are cont deschis la instituția receptoare.

Art. 12. — O instituție receptoare care nu acceptă un ordin de plată este obligată să transmită emitentului, în forma convenită între aceștia, o comunicare de refuz a executării ordinului de plată, inclusiv motivul refuzului, până cel târziu la sfârșitul ultimei zile a perioadei de executare. Fac excepție de la această regulă situațiile în care:

a) instituția receptoare nu îl poate identifica pe emitent din lipsă de informații;

b) plata urmează să se realizeze prin debitarea contului emitentului deschis la instituția receptoare și nu există suficiente fonduri pentru aceasta;

c) plata urmează să se realizeze în alte moduri și aceasta nu a fost efectuată.

Art. 13. — Un ordin de plată recepționat își încetează efectele dacă nu este nici acceptat nici refuzat, conform art. 10—12, până la sfârșitul celei de-a doua zile bancare următoare momentului recepției inclusiv.

SECȚIUNEA a 3-a

Obligațiile instituției receptoare, alta decât instituția destinatară

Art. 14. — (1) O instituție receptoare care acceptă un ordin de plată are obligația să execute respectivul ordin de plată până cel târziu în ziua bancară următoare datei acceptării.

(2) Dacă în ordinul de plată este indicată o anumită dată a plății mai îndepărtată, instituția receptoare va executa ordinul de plată acceptat, astfel încât data respectivă să fie respectată.

Art. 15. — O instituție receptoare care recepționează un ordin de plată după încheierea zilei bancare are dreptul să considere că ordinul de plată respectiv a fost recepționat în ziua bancară următoare acestei date.

Art. 16. — (1) Dacă o instituție receptoare consideră că nu este posibil să execute un ordin de plată primit de la

un emitent în condițiile cerute de acesta sau că executarea respectivului ordin de plată ar determina costuri excesive ori întârzieri în finalizarea transferului-credit, respectiva instituție trebuie să aducă de îndată acest fapt la cunoștință emitentului, printr-o comunicare în scris, înainte de încheierea perioadei de executare a ordinului de plată și să îi solicite instrucțiuni suplimentare.

(2) Dacă un ordin de plată nu poate fi executat deoarece nu conține poate mențiunile obligatorii sau datorită insuficienței ori inconsecvenței datelor pe care le conține, instituția receptoare îl va înștiința pe emitent, dacă acesta poate fi identificat, prin mijloacele convenite de părți, cel mai târziu în ziua bancară următoare ultimei zile a perioadei de executare.

(3) Dacă termenul prevăzut la alin. (1) și (2) nu a fost respectat, instituția receptoare poate datora emitentului dobânzi de întârziere pentru orice sumă primită de la emitent pentru perioada în care a reținut suma respectivă peste termenele prevăzute la alin. (1) și (2). Această dobândă va fi dedusă din dobânda de întârziere plătită beneficiarului conform art. 30 alin. (1).

SECȚIUNEA a 4-a

Acceptarea sau refuzul unui ordin de plată de către instituția destinatară

Art. 17. — Instituția destinatară poate accepta sau poate refuza un ordin de plată primit de la un emitent.

Art. 18. — (1) În cazul în care ordinul de plată primit de la instituția destinatară identifică beneficiarul atât prin nume/denumire, cât și printr-un cod IBAN/BIC, iar aceste două informații identifică persoane diferite, în vederea acceptării, instituția beneficiarului poate proceda după cum urmează:

a) în cazul în care instituția destinatară procesează ordinele de plată în mod direct, aceasta va lua în considerare doar codul IBAN/BIC ca element unic de identificare a beneficiarului în vederea creditării contului acestuia;

b) în celelalte cazuri, instituția destinatară va verifica dacă numele/denumirea beneficiarului și codul IBAN/BIC identifică același beneficiar, în caz contrar acceptarea ordinului de plată neputându-se realiza.

(2) În cazul prevăzut la alin. (1) lit. a), instituția destinatară nu este ținută răspunzătoare pentru ordinele de plată în care numele/denumirea beneficiarului și codul IBAN/BIC nu identifică același beneficiar.

(3) În cazul prevăzut la alin. (1) lit. a), la solicitarea emitentului, instituția destinatară va depune diligențele necesare pentru recuperarea fondurilor bănești direcționate în mod necuvenit în contul beneficiarului identificat doar după codul IBAN/BIC și pentru returnarea acestora emitentului, cu deducerea corespunzătoare a tuturor cheltuielilor legate de returnare.

(4) În cazul prevăzut la alin. (1) lit. b), pentru creditarea eronată a unui cont, altul decât cel al beneficiarului identificat și prin nume/denumire, instituția destinatară este ținută răspunzătoare de consecințele ce decurg din această acțiune.

(5) În cazul în care ordinul de plată primit de Trezoreria Statului în calitate de instituție destinatară identifică beneficiarul atât prin nume/denumire, cât și printr-un cod de identificare fiscală, iar aceste două informații identifică persoane diferite, aceasta va lua în considerare doar codul de identificare fiscală ca element unic de identificare a beneficiarului în vederea creditării contului acestuia.

(6) În cazul în care ordinul de plată primit de Trezoreria Statului în calitate de instituție destinatară identifică conținutul economic al operațiunii atât prin explicații, cât și printr-un cod IBAN, iar aceste două informații reprezintă informații diferite, aceasta va lua în considerare doar codul IBAN ca element unic de identificare a conținutului economic al operațiunii în vederea creditării contului beneficiarului.

(7) În cazurile prevăzute la alin. (5) și (6), Trezoreria Statului nu este ținută răspunzătoare pentru ordinele de plată în care numele/denumirea beneficiarului și codul de identificare fiscală nu identifică același beneficiar sau pentru ordinele de plată în care referințele privind conținutul economic al operațiunii și codul IBAN nu exprimă același lucru.

(8) Restituirea, la solicitarea emitentului, a sumelor înregistrate în conturi bugetare de către Trezoreria Statului potrivit prevederilor alin. (5) și (6) se efectuează potrivit reglementărilor legale în vigoare în domeniul fiscal.

Art. 19. — Un ordin de plată se consideră acceptat de către instituția destinatară în oricare dintre următoarele situații:

a) la recepția sa de la emitent, în cazul în care între emitent și instituția destinatară există un acord în acest sens în vigoare la momentul recepției, inclusiv cu privire la procedura de înregistrare a momentului recepției;

b) în momentul în care instituția destinatară l-a înștiințat pe emitent privind acceptarea;

c) în momentul în care instituția destinatară a debitat un cont al emitentului deschis la aceasta ca plată pentru ordinul de plată respectiv;

d) în momentul în care a creditat contul beneficiarului sau a pus, în alt mod, fondurile bănești la dispoziția acestuia;

e) în momentul în care a comunicat beneficiarului că are dreptul să retragă sau să utilizeze fondurile provenite în urma acceptării ordinului de plată respectiv;

f) în momentul în care instituția destinatară a utilizat fondurile pentru acoperirea unei datorii a beneficiarului față de aceasta sau le-a folosit în conformitate cu hotărârea

unei instanțe judecătorești ori a unei alte autorități competente.

Art. 20. — Instituția destinatară care nu acceptă un ordin de plată recepționat este obligată să transmită emitentului, în forma convenită între aceștia, o comunicare de refuz a executării ordinului de plată, inclusiv motivul refuzului, până cel târziu la sfârșitul zilei bancare următoare ultimei zile din perioada de executare. Fac excepție de la această regulă situațiile în care:

a) instituția destinatară nu poate identifica emitentul din lipsă de informații;

b) plata obligației emitentului față de instituția destinatară, respectiv a sumei prevăzute în ordinul de plată, nu se poate realiza;

c) executarea ordinului de plată a fost refuzată de un sistem de plăți, caz în care comunicarea de refuz se realizează în conformitate cu regulile sistemului respectiv.

Art. 21. — Un ordin de plată își încetează efectele dacă nu este nici acceptat nici refuzat, conform art. 19 și 20, până la sfârșitul celei de-a doua zile bancare următoare ultimei zile a perioadei de executare.

SECȚIUNEA a 5-a

Obligațiile instituției destinatară

Art. 22. — În urma acceptării unui ordin de plată, instituția destinatară are obligația să pună fondurile la dispoziția beneficiarului în ziua acceptării sau cel mai târziu în ziua bancară următoare ori să le folosească în concordanță cu mențiunile conținute de ordinul de plată și cu relațiile contractuale existente între ea și beneficiar.

Art. 23. — Dacă un ordin de plată nu poate fi executat deoarece nu conține toate mențiunile obligatorii sau datorită insuficienței ori inconsecvenței datelor pe care le conține, instituția destinatară îl va înștiința pe emitent, dacă acesta poate fi identificat, prin mijloacele convenite de părți, cel mai târziu în ziua bancară următoare ultimei zile a perioadei de executare.

Art. 24. — (1) În cazul în care beneficiarul, altul decât o instituție, nu are cont deschis la instituția destinatară, iar fondurile prevăzute în ordinul de plată urmează să fie puse la dispoziția beneficiarului în numerar, instituția destinatară are obligația înștiințării beneficiarului identificabil, cel mai târziu în ziua bancară următoare finalizării transferului-credit.

(2) În situațiile prevăzute la alin. (1), instituția destinatară va păstra la dispoziția beneficiarului suma aferentă ordinului de plată pentru o perioadă de maximum 10 zile bancare de la data finalizării transferului-credit, după care va returna instituției inițiatore suma respectivă în ziua bancară următoare expirării acestui termen, mai puțin costurile aferente returnării.

CAPITOLUL IV

**Soluționarea transferurilor-credit nefinalizate,
eronate sau întârziate***SECȚIUNEA 1****Returnarea fondurilor bănești
în cazul transferurilor-credit nefinalizate***

Art. 25. — (1) În cazul în care un transfer-credit nu este finalizat, instituția inițiatoare este obligată să returneze plătitorului suma primită de la acesta în baza ordinului de plată.

(2) Dacă la restituirea sumei rezultând din ordinul de plată neexecutat apar din partea plătitorului pretenții de dobânzi de întârziere, acestea vor fi achitate plătitorului de către instituția inițiatoare, pentru intervalul de timp cuprins între începutul perioadei de executare și data returnării sumei.

(3) Instituția inițiatoare și fiecare instituție emitentă ulterioară au dreptul la recuperarea oricăror fonduri bănești plătite instituției receptoare către care au emis ordinul de plată, împreună cu dobânda de întârziere calculată pentru intervalul de timp cuprins între începutul perioadei de executare și data returnării sumei.

(4) Prevederile alin. (1)—(3) nu pot fi schimbate printr-un acord intervenit între părți.

(5) Dacă ordinul de plată nu s-a executat din cauza unor motive care nu țin de plătitor, achitarea dobânzilor de întârziere datorate conform alin. (2) și (3) se va face la cererea plătitorului sau a oricărei instituții emitente.

(6) O instituție receptoare nu este obligată conform alin. (1) să returneze fondurile bănești care au făcut obiectul unui ordin de plată recepționat dacă, la rândul său, instituția nu poate obține returnarea respectivelor fonduri deoarece instituția intermediară care a primit ordin expres să execute transferul-credit a suspendat executarea respectivei plăți sau este oprită de lege să efectueze returnarea respectivei sume.

Art. 26. — O instituție receptoare obligată să returneze o sumă pentru un transfer-credit nefinalizat este descărcată de această obligație față de emitentul ordinului de plată respectiv atunci când face returnarea direct plătitorului. În aceste condiții, instituția inițiatoare, precum și orice altă instituție obligată să returneze suma sunt descărcate de respectiva obligație de plată.

Art. 27. — Un plătitor care, conform prevederilor prezentei secțiuni, are dreptul să recupereze o sumă prevăzută într-un ordin de plată poate recupera fondurile respective de la orice instituție obligată să returneze suma, în cazul în care acea instituție nu a făcut anterior acest lucru.

Art. 28. — Prevederile art. 26—27 nu se aplică unei instituții dacă prin aplicarea acestora ar fi afectate

drepturile și obligațiile instituției respective decurgând dintr-un acord sau din regulile unui sistem de plăți, în vigoare, și la care ea participă.

*SECȚIUNEA a 2-a****Soluționarea transferurilor-credit eronate***

Art. 29 — (1) În cazul în care suma prevăzută într-un ordin de plată emis de către o instituție receptoare este mai mică decât suma prevăzută în ordinul de plată pe care l-a acceptat anterior în vederea executării și aceasta nu se datorează deducerii costurilor aferente transferului, respectiva instituție este obligată să emită un ordin de plată pentru diferență.

(2) În cazul în care transferul-credit a fost finalizat, dar suma prevăzută într-un ordin de plată emis de către instituția emitentă este mai mare decât cea prevăzută în ordinul de plată pe care l-a acceptat anterior în vederea executării, respectiva instituție are dreptul să recupereze diferența de la beneficiar, respectiv beneficiarul este obligat să restituie în această circumstanță diferența respectivă către instituția emitentă la prima cerere a acesteia.

*SECȚIUNEA a 3-a****Soluționarea transferurilor-credit finalizate
cu întârziere***

Art. 30. — (1) În cazul în care un transfer-credit este finalizat cu întârziere datorită faptului că o instituție receptoare nu și-a respectat obligațiile conform art. 16 alin. (1) și (2), beneficiarul poate solicita plata unei dobânzi de întârziere, calculată la suma prevăzută în ordinul de plată pentru perioada de întârziere cauzată, pentru această obligație fiind emise instrumente de plată distincte.

(2) Obligația unei instituții receptoare conform alin. (1) poate fi stinsă prin efectuarea plății către instituția receptoare următoare sau direct către beneficiarul ordinului de plată. În cazul în care o instituție receptoare, alta decât instituția destinatară, primește o astfel de sumă, aceasta are obligația să transmită respectiva sumă următoarei instituții receptoare. În cazul în care instituția receptoare este instituția destinatară, aceasta va transmite respectiva sumă beneficiarului.

Art. 31. — Instituția inițiatoare și orice instituție receptoare ulterioară care nu este instituție obligată conform art. 30 alin. (1) are dreptul să-și recupereze dobânda de întârziere plătită emitentului de la care a recepționat un ordin de plată, fie de la instituția receptoare căreia i-a transmis această sumă, fie de la instituția obligată conform aceluiași articol.

Art. 32. — (1) O instituție receptoare care nu face o comunicare conform art. 16 alin. (1) și (2) este obligată să plătească dobândă de întârziere emitentului ordinului de plată pentru orice sumă pe care a primit-o de la acesta

conform art. 7 pentru perioada în care a reținut suma respectivă peste perioada prevăzută la art. 16 alin. (1) și (2).

(2) O instituție destinată care nu face o comunicare conform art. 23—24 este obligată să plătească dobândă de întârziere emitentului ordinului de plată pentru orice sumă pe care a primit-o de la acesta conform art. 7, calculată pentru perioada în care a reținut suma respectivă.

(3) În cazul în care instituția destinată nu își îndeplinește una dintre obligațiile prevăzute la art. 22—24, aceasta este obligată față de beneficiar, în termenii înțelegerilor dintre cele două părți.

Art. 33. — (1) Dobânzile de întârziere datorate conform art. 30—32 se achită la cererea celor îndreptățiți.

(2) Dobânda de întârziere se va calcula prin aplicarea unei rate a dobânzii convenite, care nu poate fi mai mică decât rata dobânzii de referință stabilită de Banca Națională a României.

CAPITOLUL V

Finalizarea transferului-credit

Art. 34. — (1) În cazul în care un ordin de plată a fost emis în scopul stingerii unei obligații a plătitorului față de beneficiar, această obligație este stinsă în momentul în care instituția destinată acceptă ordinul de plată în favoarea beneficiarului.

(2) Un transfer-credit este finalizat atunci când are loc acceptarea prevăzută la alin. (1).

(3) În momentul în care transferul-credit este finalizat, instituția destinată devine obligată față de beneficiar pentru suma înscrisă pe ordinul de plată acceptat.

Art. 35. — (1) Un transfer-credit este finalizat indiferent dacă suma prevăzută în ordinul de plată acceptat de instituția destinată este mai mică decât suma prevăzută inițial de către plătitor în ordinul de plată datorită faptului că una sau mai multe instituții receptoare au dedus valoarea costurilor aferente.

(2) Finalizarea transferului-credit nu împiedică exercitarea dreptului beneficiarului de a recupera ulterior totalul acestor costuri aferente de la plătitor.

Art. 36. — Până la finalizarea unui transfer-credit fiecare instituție implicată în acesta are obligația de a sprijini plătitorul sau oricare instituție emitentă anterioară. De asemenea, fiecare instituție implicată are dreptul de a solicita sprijinul oricărei instituții receptoare ulterioare, în vederea finalizării în condiții corespunzătoare a transferului-credit.

CAPITOLUL VI

Dispoziții finale

Art. 37. — Prezentul regulament intră în vigoare la data de 8 aprilie 2005.

Președintele Consiliului de administrație al Băncii Naționale a României,
Mugur Constantin Isărescu

București, 23 februarie 2005.

Nr. 2.

ACTE ALE COMITETULUI INTERMINISTERIAL DE GARANȚII ȘI CREDITE DE COMERȚ EXTERIOR

COMITETUL INTERMINISTERIAL DE GARANȚII ȘI CREDITE DE COMERȚ EXTERIOR

HOTĂRÂRE

**privind aprobarea Normei pentru modificarea și completarea Normelor
privind operațiunile de emisie a garanțiilor de export de către EXIMBANK,
în numele și contul statului, în scopul stimulării realizării de obiective complexe
și a producției cu ciclu lung de fabricație, destinate exportului (cod ISO: NI-GAR-02-II/1)**

Comitetul Interministerial de Garanții și Credite de Comerț Exterior, întrunit în plenul ședinței din ziua de 14 martie 2005, în baza Hotărârii Guvernului nr. 844/1991 privind înființarea Comitetului Interministerial de Garanții și Credite de Comerț Exterior, cu modificările și completările ulterioare, și a Hotărârii Guvernului nr. 293/1992 pentru aprobarea atribuțiilor, competențelor și modului de funcționare ale Comitetului Interministerial de Garanții și Credite de Comerț Exterior, precum și a convențiilor-cadru pentru derularea activității de finanțare și asigurare a creditelor de comerț exterior în numele și

contul statului, cu modificările și completările ulterioare, luând în analiză prezentarea spre aprobare a Normei pentru modificarea și completarea Normelor privind operațiunile de emiteră a garanțiilor de export de către EXIMBANK, în numele și contul statului, în scopul stimulării realizării de obiective complexe și a producției cu ciclu lung de fabricație, destinate exportului (cod ISO: NI-GAR-02-II/1), și ținând seama de:

- Legea nr. 96/2000 privind organizarea și funcționarea Băncii de Export-Import a României EXIMBANK — S.A. și instrumentele specifice de susținere a comerțului exterior, cu modificările și completările ulterioare;
- Nota nr. 195 din 7 martie 2005, întocmită de Banca de Export-Import a României EXIMBANK — S.A.;
- avizul favorabil acordat de Comisia pregătitoare în ședința din data de 9 martie 2005 și propunerile formulate în ședința din data de 14 martie 2005 de către membrii Comitetului Interministerial de Garanții și Credite de Comerț Exterior,

HOTĂRĂȘTE:

Se aprobă Norma pentru modificarea și completarea Normelor privind operațiunile de emiteră a garanțiilor de export de către EXIMBANK, în numele și contul statului, în scopul stimulării realizării de obiective complexe și a producției cu ciclu lung de fabricație, destinate exportului (cod ISO: NI-GAR-02-II/1), conform anexei care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Președintele Consiliului Interministerial de Garanții și Credite de Comerț Exterior,
Dragoș Neacșu

București, 14 martie 2005.
Nr. 14.924.

ANEXĂ

N O R M Ă

pentru modificarea și completarea Normelor privind operațiunile de emiteră a garanțiilor de export de către EXIMBANK, în numele și contul statului, în scopul stimulării realizării de obiective complexe și a producției cu ciclu lung de fabricație, destinate exportului (cod ISO: NI-GAR-02-II/1)

Art. I. — Normele privind operațiunile de emiteră a garanțiilor de export de către EXIMBANK, în numele și contul statului, în scopul stimulării realizării de obiective complexe și a producției cu ciclu lung de fabricație, destinate exportului (NI-GAR-02-II/0), reconfirmate prin Hotărârea Consiliului Interministerial de Garanții și Credite de Comerț Exterior nr. 14.700/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 64 și nr. 64 bis din 19 ianuarie 2005, se modifică și se completează după cum urmează:

— **Litera c) a alineatului (1) al articolului 18 va avea următorul conținut:**

„c) **Comision de garantare**, care se va plăti de către Garantat/Ordonator la data semnării Convenției de contragarantare, în valuta scrisorii de garanție emise de

EXIMBANK, această obligație de plată constituind condiție de intrare în vigoare a Convenției.

Comisionul se va plăti pe baza notificărilor prealabile emise de EXIMBANK, cu 5 zile înainte de termenul de plată convenit. După încasarea comisionului, EXIMBANK va realiza plata acestui comision în contul de corespondent al statului.

Pentru alimentarea fondurilor statului, sumele încasate vor fi convertite în lei de către EXIMBANK la cursul de schimb comunicat de B.N.R., valabil la data plății comisionului de garanție.“

Art. II. — Prezenta normă intră în vigoare la data aprobării de către Consiliul Interministerial de Garanții și Credite de Comerț Exterior și va fi publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București,
IBAN: RO75RNCB510100000120001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 224.09.71/150, fax 225.00.43, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, tel./fax 410.77.36 și 410.47.23

Tiparul: Regia Autonomă „Monitorul Oficial”

5 948368 015180